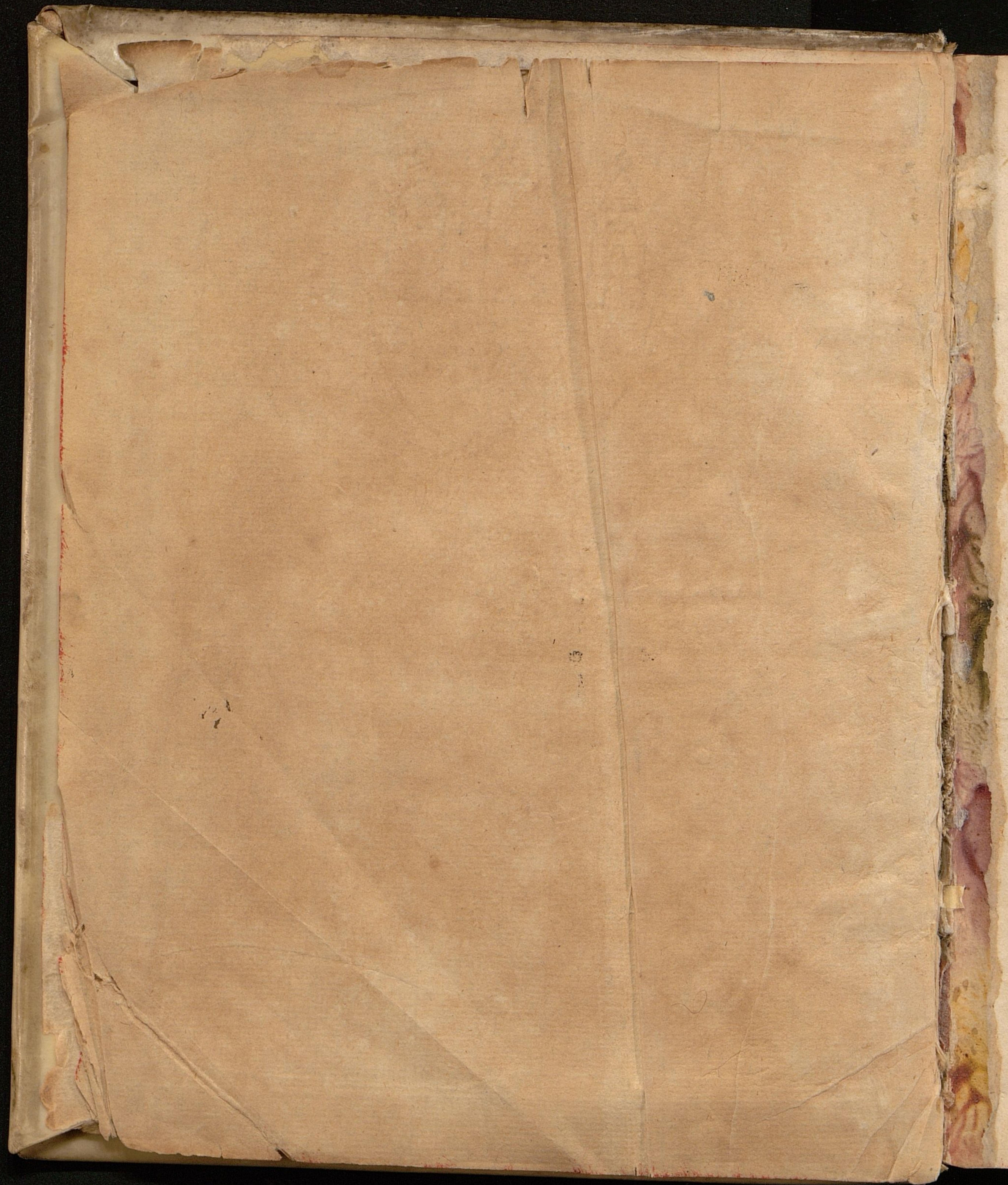

Im. 17.

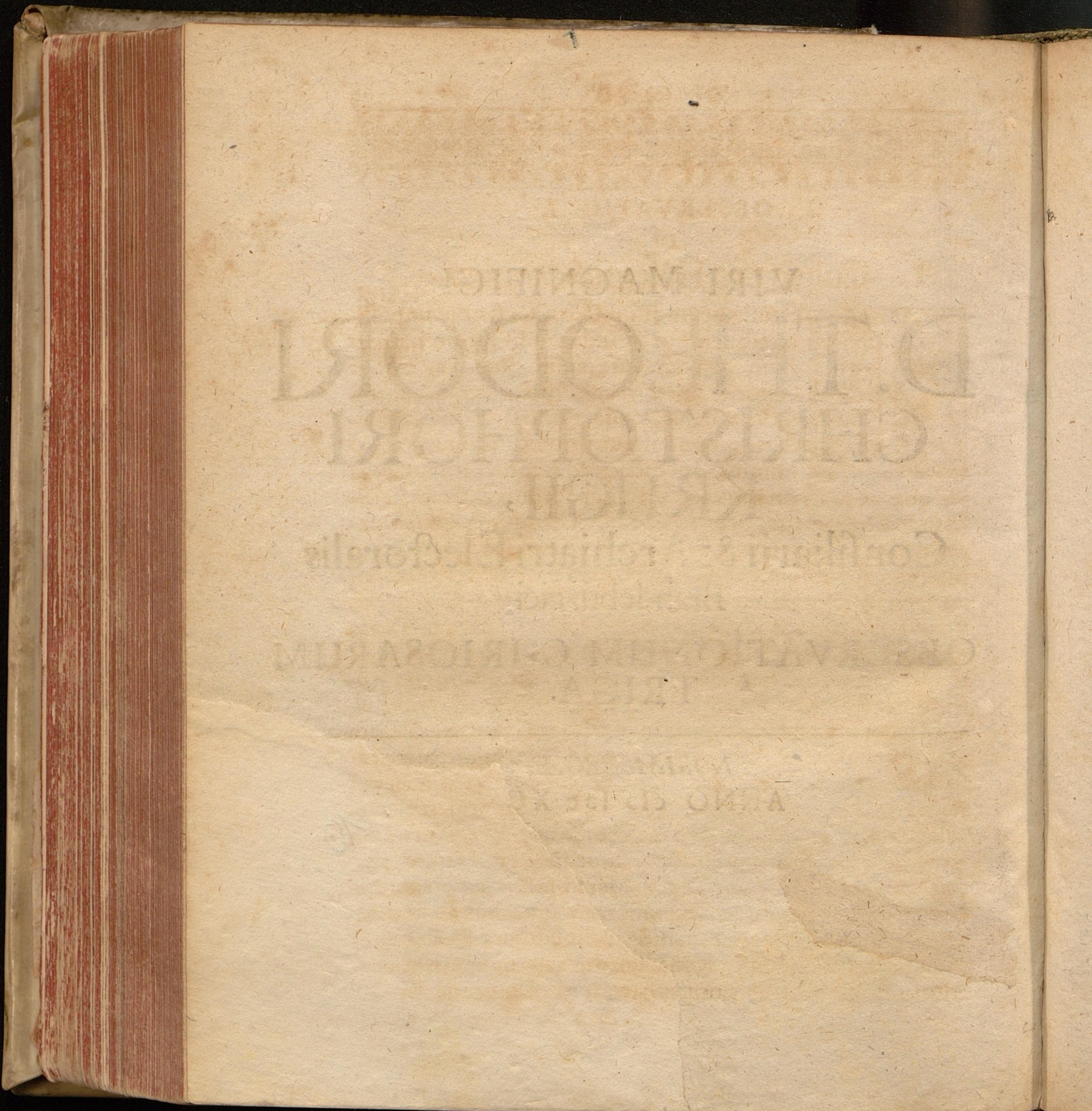
18

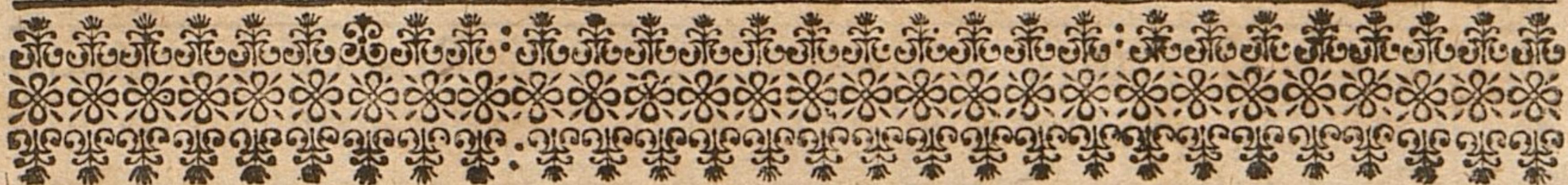
VIRI MAGNIFICI
**D. THEODORI
CHRISTOPHORI
KRUGII,**
Confiliarii & Archiatri Electoralis
Brandenburgici
OBSERVATIONUM CURIOSARUM
TRIGA.

NORIMBERGÆ,
ANNO c^{is} I^{sc} XCII.

10

OBSERVATIO I.

De

Cultrivoro Halensi Saxonico.

Ertullianum istud, Certum est quia impossibile, hucusque in indagandis rerum natura-
lium phænomenis apud quosdam earum
cultores sanctè magis quam rectè cultum
fuisse videtur, unde plurima in Scholas Me-
dicas propullularunt nullo alio quam cœco
nomine apodictica & è contra impossibilia
illa quæ ex præsuppositis falsis non probabilia judicata, qui-
bus id effecérunt ut, sicut ingeniosus Helmont loquitur, ex-
perimenta negligentes non artem medicam sed conjecturam
incertam subterfugiis studentes & humo suos errores tegen-
tes constituerint; Hinc ex noxio illo axiomate: $\alpha\tau\tau\circ\zeta \varepsilon\Phi\alpha$ tot
diversæ sententiæ, tot inutiles disquisitiones de usu partium,
tot nocivæ disputationes de origine & progressu morbi, & de
remediorum applicationibus, ita ut sub formularum tam nu-
meroso & specioso titulo & in tanta remediorum farragine nul-
lum sæpius sit tam efficax & quod æque id ac Empirici cujusdam
multiplici experimento compertum præstat, falsis enim præ-
suppositis falsissimam superstruere opinionem quid mirum?
Nolo hâc in re, utili licet & necessariâ, jam plura proferre, com-
modior dabitur in posterum occasio, innuo saltē jam hoc,
quod de cultrivoro noto Prussiaco hinc indè variè fertur; plu-
res hactenus iisque non indocti Medici historiam illam vix
crediderunt veram, licet Regiomontani omnibus ad hoc ne-
gotium necessariis circumstantiis in Bibliotheca Electorali &
per attestata Magistratū & Medicorum tum temporis Claris-
simorum publica id comprobaverint. Dominus Doctor

A 2

Craan,

Craan, Consiliarius & Archiater Electoralis Brandenburgicus, Medicus dum viveret magni nominis, impossibilem credidit ingressum cultri in stomachum per œsophagum ob ejus struturam mechanicam, de curâ ut nihil diceret; at præsens historia aliam opinionem postulat, &, quod culter possit œsophagum intrare & hærere intra ventriculi parietes, ostendit; Sat doctè jam hanc rem tractavit Medicus consumatissimus Dominus Doctor Albrecht in Ephemeridibus Dec. II. anni octavi, ità ut de veritate illius historiæ nullum amplius restet dubium, nec necesse adducere alia ejusmodi exempla quæ passim apud authores practicos prostant, de cultrivoro Pragensi anno 1620. teste Doctore Jessenio: de cultrivoro Basiliensi & Londinensi, de quibus vid. Tom. prim. Theophil. Bonett Medicin. septentrion. l. 35. i. c. 16, 17, 18. it. c. 19. p. m. 511. aliorumque plurium, quorum apud Olaum Wormium, Forrestum, Hildanum, &c. fit mentio. Instar omnium sit, quod ipsimet mihi videre licuit cum Halæ Saxonum nuper cum Potentissimo Electore Brandenburgico ex Carolinis thermis redux degerem; tum temporis enim hoc in casu nominatus puer Cultrivorus vultui Clementissimo Potentissimi nostri Electoris Brandenburgici se sistens, ex munificentissimâ Electoris manu numeros ad curam & sustentationem necessarios accipiens, omnibus aulicis reliquisq; adstantibus situm cultri devorati ostendebat, cura demandabatur Domino Doctori Wisenero, Physico Electorali ibidem & Practico ordinario, ex cuius ut & Pueri cultrivori relatione sequentia communica. Rustici cuiusdam filius, nomine Johannes Rudluff 16. annorum, natus in vicinia urbis Halæ Saxonum, tertio currentis anni Januario, circa vesperam colludentibus comilitonibus sub scamno infixum cultrum sinè apice licet, corneo manubrio & præter propter delineatâ hîc magnitudine & figurâ, aptato ad hoc in certo situ corpore & declinato capite dentibus extrahere voluit, verum unâ cum scamno ad terram decidens ore prehensum cultrum improvi-

providè gulæ profundiùs commisit, adegitque in fauces. Commilitones reliqui accurrunt & cultrum quidem si ob dentium prominentium seriem, & qui unà omnes subitò invadebat terrorem, potuissent, eximere conantur; sed cum neque consilium neque modum ullum alium scirent, cultrum istum, manuum partim operâ partim cerevisiâ primò frigida mox calida & tandem oleo olivarum fauces humectando, ad ventriculi cavum intruserunt, quo factò statim miser cultrivorus lipothymiis corripitur, dirisque vomitionibus, præprimis si aliquid cibi assumpserat, tentatur: Parens dicti puer tantam rem non negligenter agens, auxilium Medici Halensis ordinarii Dni Doctoris Wiseneri petit, qui etiam confortantibus medicamentis per aliquot dies propinatis, recensita symptomata non solùm mitigavit, sed & horum medicamentorum repetito usu factum, ut puer, qui pro meliori cura 13. Januarii die ad urbem delatus, & ob factam motionem vomitu ac lipothymiis de novo infestatus, iterùm liberatus fuerit; Egressit tamen è stomacho noluit fundi illius calamitas, sed deglutitus culter tum temporis transversum situm in stomacho tenebat, ita ut manubrio suo circa latus sinistrum præter propter manus transversè distantiâ ab umbilico, ibi enim prominentia quædam ad contactum puero molestos pariens dolores aderat, vergeret, dextrum autem latus obtusa cultri acies occupaverat, & ibidem acutū

A 3 & pun-

6 *Observatio I. De Cultrivoro Halensi Saxonico.*

& pungitivum inferebat dolorem, quoties sedulâ manu situs ejus explorabatur atq; ita & Medicus & Chirurgus aliivé complures cultri transversum situm in stomacho annotarunt. Interim laudatus Medicus ad dolores compescendos oleosa lenientia & prout vocat, balsamica adhibuit, interdum & acida ab omnibus heterogeneitatibus sedulâ ejus manu depurata ut illis martem frangeret, propinavit, ad quorum usum evenit, ut excrementa non solùm nigerrima egesta, sed & dolores sopiti, cultrique partes paululum imminutæ fuerint, complicatis enim manibus sinè sensu doloris utraque latera comprimenda puer hactenus obtulit, & idem jam benè comedit & bibit, naturaliter itidem dormit, nisi vesperi largiter & immodicè cœnatus fuerit, tunc enim dolorem gravativum per noctem cum cutis eō in loco ubi manubrium vergebant elevatione, sicuti ad minimum corporis motum sub costis spuriis sinistri lateris punctionem molestam sensit, sed & hic cessavit jam, dum puer in quiete & otio degit & ab omnibus gravioribus laboribus & symptomatibus liber vivit: Noluit idcirco sæpius laudatus medicus ad exemplum Prussiaci cultrivori incisiōne, in stomachum factâ extirpationem cultri moliri, sed suasoribus reliquis periculoso & anceps experimentum dissuasit, maluitque hactenus naturæ operam expectare illamque supra dictis medicamentis pro optato cum Deo eventu adjuvare. Interim non reticenda Potentissimi Electoris Brandenburgici Domini Nostri Clementissimi Munificentia, quâ jam secundâ vice Clementissimus Elector commotus ut ante aliquot septimanias misero huic cultrivoro per speciale decretum nummos de quibus viveret necessarios perquam gratiōsè concesserit.

OBSER-

OBSERVATIO II.

De

Non mutato pulsu & urinâ in febre inter-
mittente tertianâ.

IN pulsu & urinâ signa esse certissima febrium, vulgo Medi-
ci deponunt, exque his diagnosin & prognosin formare
solent; sed, quæ credunt, non esse vera semper hæc signa
nec temporis nec loci est hîc indigitare, nec lubet hîc es-
sentiam febrium denominare & in quo, num in turbatione,
num fermentatione sanguinis & humorum, num in obstru-
ctione sanguinis aut alio ejus statu inordinato, febris consistat?
in quacunque sententiâ invenitur scrupulus, & non minor
etiam in explicatione illius phænomeni cur nempe statutis
horis paroxysmi febriles uno eodemque modo cum frigore
& in sequente calore in intermittentibus, & adhuc specialius,
alii quotidie, alii alterna die, alii tridui intervallo redeant?
incerta hæc si quis ratione certa facere postulet, nihilo plus
aget, quam si det operam, ut cum ratione insaniat, non enim
fel, nec splen, nec archeus sufficient ut sint circumscripti li-
mites febrium, potius sunt miseranda & generi humano per-
niciossima figmenta; sat doctè de hac materiâ scripta vide in
Helmontio, & in celebri tractatu de febribus ab Excellentissi-
mo Bontekoe conscripto & curâ Celeberrimi Domini à Ge-
hemha edito. Dico & urgeo saltem hoc, verosimile esse non in
quâvis febre certam materiam febrilem præsupponere & hinc
neque purgatione, neque vomitoriis, neque clysteribus, neq;
venæsectione nec sic dictis vulgo diaphoreticis aut diureticis
illas semper curare necesse: illud quod jam Kergerus suo tem-
pore in praxi observavit, dum scribit sect. 3. cap. 3. Ego ab an-
no 1649. in hunc diem per integros 14. annos ultra mille fe-
bricitantes sinè venæsectione, sinè purgatione, sinè sudorife-
ris,

ris, sinè diureticis, sinè alterantibus, sinè corroborantibus, sinè Topicis & si quid præterea, unico ferè medicamento præcipitante, Deo in primis benedicente curavi, non considerando an febris sit intermittens an continua, an tertiana vel quartana, nec expectata coctione, nec habito respectu sexus, ætatis, anni temporis vel aliarum circumstantiarum, & quidem paucorum dierum spatio sinè recidivâ vel aliquo notabili incommodo. Nolo egomet impetrari aut mihi aut illi omnia assentari, sufficit, saltem hîc adduxisse verba jam dicta; pro ulteriori autem dictorum investigatione & ad hanc rem verius indagandam, communico observationem febris tertianæ in viro aulico XL. annorum, quam præterito tempore hujus anni vernali post non exquisitam diætam in itinere, accedente motu animi vehementiore contraxit; patiebatur hic paroxysmos vehementes, frigus durans per duas horas excipiebat calor intensissimus, per duodecim horas cum deliriis, interdum vomitu, jectigationibus, anxietatibus præcordiorum & ejusmodi pluribus symptomatibus stipatus & largo sudore se finiens. Vocatus ad curam, ex permisso Clementissimo Potentissimi Electoris, visito ægrum 4tâ febris accessione (fretus enim naturæ robore & ex credulitate nescio quâ animali, non fore proficuum si ante quartum paroxysmum febris abigatur, haec tenus nihil pharmaci assumpsit) invenio ægri urinam naturaliter constitutam, sicut & pulsum planè naturalem, ægrum tamen in maximo ardore febrili, & sine omni siti. Committo hanc rem quidem tempori in sequenti, ast altero die post invenio ægrum bene dispositum in prandio bono cum appetitu, urina erat sanorum similis, pulsus itidem bonus, verbo, toto cursu morbi quem ob incontinentiam ad decem paroxysmos eosque valde graves protraxerat, nullum me observasse mutatum pulsum nec mutatam urinam, nec sitim in maximo febrili æstu sanctè asserere possum; non sine admiratione vidi hæc, malignitatis quam vulgo Medici in

De non mutato pulsu & urinâ in febre intermitente tertiana. 9

in ejusmodi casibus accusant, non aderant signa, extra paroxysmos enim patiens benè se habebat, nec etiam in paroxysmo quidpiam extraordinarii passus. Curata fuit hæc febris unico remedio eoque genuino specifico, liquore meo de china chinæ ritè dissolvente quodam præparato, absque ullo vomitorio, aut purgante, aut clysterio, aut venæsectione, aut sudorifero, aut diuretico, nec post febrem urina depositit sedimentum, sed mansit cum pulsu in uno eodemque statu & consistentiâ, usque ad hanc horam, ægro athleticè vivente. Rarissimus quamquam hic casus noster, reperio tamen ante me ab Excellentissimo Lipsiensi Professore, Domino Ettmüller b. m. annotatum & pulsum & urinam quam maximè fallere in febribus, illum ratione spirituum animalium cor moventium, hanc verò ob admixtam urinam potus urinam sanguinis, plus minus alterantem: Linquo hanc historiam Doctiorum judicio pro ulteriori indagatione naturæ febrium, & quid de pulsu & urinâ in febribus judicandum? Consideretur modo illud, quid sit, quod corpus moveat in statu naturali? quod separat urinas? & à quo dependeat pulsus? præprimis, num sanguis moveat cor & pulsum? num verò pulsus moveat sanguinem? Considerent hoc Neoterici qui volunt audire, & non sunt, modò essent veridici, qui attenuationem sanguinis ceu à volatilibus factam in calore febrili accusant & splendidis & speciosis terminis se exponere student, & exinde pulsum celerem in febribus explicant, imo gloriantur sibi, quod hoc modo mechanicè rem explicit, das Geblüt ist gar zu dünn / es fliehet gleichsam im Leibe; Sed apertis oculis non vident, & lethalis est ignorantia, sanguis enim nimis tenuis in calore si erit? qualis erit in frigore? cum idem sit pulsus & quid ad pulsum sanguis tenuis facit, quæsto? Sic crassi eorum spiritus & tenuis sanguis erunt suarum fabularum condi in perniciem miseri æ gri ejulantis, spiritus attenuabuntur & dies abbreviabuntur. Ego saltem ratione curæ cum chinâ adduco

B

verba,

10 Obs. II. De non mutato pulsu & urinâ in febre intermitente &c.

verba, quæ illustris Philosophus Britannicus in suâ Philosophiâ corpusculari sat doctè adducit dum scribit; interdum specificum unire potest particulas suas cum particulis peccantis materiæ (sunt verba authoris) cumque iis constituere neutrum quid, quod facilè proscribi poterit, aut quod non necessariò expellendum, quoniam jam novæ indolis ægroq; ipso momento amicum & curatio hæc plerumque absq; ullo ægri incommodo contingit. Tum non solum sed & efficax inveni semper in febribus medicamentum ex chinâ, & miror plurimos rejicere hoc salutare aut magnâ præcautione adhibere aut deridere specificum, si ita loqui liceat, quod tamen Medicum semper evadit, & ad admirationem modo & tempore genuino adhibitum febres pellit: Propinanda china ante, in, ac post paroxysmum, & non attendere debes ad istas admonitiones, ut nempe non nisi purgato corpore & præmissis enemate & venæsectione debeat china propinari, & postea febre per chinam fugata iterum sit, alias recidiva metuenda, purgandum. Vana erunt illa evacuantia & remedia laxantia & discite hoc juniores, nec sanguinis etiam missio alio titulo curat febres quam quatenus, ut cum Helmontio loquar, de calido vitali furatur, ceu & enemata pudenda medentum subsidia nil hoc modo faciunt ad febrium curam. Magis certum tutumque erit contra febres medicamen in dicto corrice Peruviano; ubi non abs re erit ad majorem rei illustrationem hic addere, quod quando per chinam legitimè fugata febris, ut plurimum & cæteris paribus statim color urinæ febrilis summus ruber mutetur in colorem ordinarium, absq; ullo sedimento alias solito & absque ullâ attentione ad signa materiæ, uti Practici loquuntur coctæ,

OBSER.

OBSERVATIO III.

*De
Usu opii singulari.*

IN opio quæstus nunc est uberrimus, non enim ex stultis facit insanos, sed debilitatis & perditis prodest fœminis, sat candidè jam rem singularem explicuit amicus meus, dum in Academiis viveret, charus, & hujus causâ & quod postea Collega Academicus curiosus fuerit honorandus, ejus mortem inopinatam & præmaturam doleo, nimirum Dominus Doctor Burg/ Vratislaviensis Practicus celeberrimus, in Ephemeridibus anni octavi Dec. II. de matronâ apud quam opium in partu difficiili feliciter exhibitum. Simile ferè quid nuper timè observare licuit in Matronâ Illustrissimâ, quæ post dolores graviores colicos ex diæta inordinatâ contractos, tandem abortum passa est; quo facto, non tamen cessarunt dolores acutissimi abdominis, sed potius cruciarunt ægram missurimè, supervenitq; diarrhœa, itâ ut sedecies per noctem assellare cogeretur; hisce accesserunt lipothymiaæ, externorum frigus, & lochia penitus fuere suppressa; Maritus Illustrissimus anxius, noctu horâ duodecimâ ad ædes meas mittit, & petit in hoc desperato casu auxilium à me medicum, cum jam Charon nave sua fœminam charissimam expectaret; Ex doloribus abdominis ab irritatione acris materiæ cujusdam omne hoc malum oriri judicans, idcirco ad hos compescendos præscribo pulverem hunc: Rx. antimonii diaphoretic. 3ʒ extracti castorei, opii mei liquore simplici correcti ana gran. II, datur & propinatur in aquâ melissæ simplici, quo sumpto, statim non solùm dolor atrocissimus, sed cum hoc quoq; anxiates præcordiorum & fluxus alvi cessarunt, ægra fit quieta, dormit bene cum sudore, lochia incipiunt fluere, ita ut Maritus summo mane ad meas ædes veniret, & gratias pro consilio

lio redderet maximas, cum illo accedo ægram, quæ quam maximè dictum pulverem cœlitus quasi missum laudabat, circa vesperam, cùm nescio, quâ occasione externâ, leniores licet dolores, sentiret, me inscio iterum sumpsit pulverem supra dictum eodem cum salubri effectu placideque noctem transegit, lochia bene fluebant, & cum his multum sanguinis grumosi excrenebatur, sub cujus excretione semper dolores recurrebant, donec mixturæ hujus præscriptæ usu r. aq. cardui bened. melissæ àa. 3ij. acet. vini acerrim. 3ij. ocul. ppt. 3i. opii correcti gr. ij. sacch. perlat. 3i. misc. D. S. mixtur auf 3. mal; quatuor dierum spatio feliciter curata, ita ut octiduo vix adimpleto cum Marito suo lares paternos salva & in columis repeteret, jamq; ut audio, iterum uterum gerat, quem illi appreco feliciorem. De opio igitur, si de aliquo verissimum profertur, laudatur ab hoc, culpatur ab illo. Hoc autem judicium dependet non semper à rei veritate, sed ex præsupposito aliquo falso principio eorum, qui sequuntur gregem, antecedentium; sunt qui opium horrent, nec injistè, si non cum circumspectione debitâ & expertâ manu adhibetur, hoc si observetur, facile inter omnia medicamina extollit caput salutaris hic succus; nec temerarius & nec timidus nec etiam timidus sit Medicus, peccat uterque in perniciem ægri, præprimis in applicatione remediorum generosiorum, quale opium meretur appellari. Miseros sane medicastros suis semper vestigiis & præsuppositis opinionibus insistentes, hoc nomine tegunt imposturam, & benè agendi occasio interim elabitur, neces hominum excusant, quia secundum artem curant, ibiq; opium non nisi præmissis præmittendis adhibendum creditur, quoniam illi impositos mentiuntur affectus, imò venenum in opio esse dicunt; sed quid mirum? & verbum divinum quibusdam est odor mortis ad mortem, sit, licet & maneat divinus odor vita ad vitam; authoritatem religiosi coepti vide in annexâ sequenti historiâ.

istoriâ, non scelus punio ibi, sed ignorantiam & terrorem paganismi, sanè non oporteret populum fortuitorum terroribus negligere, evitabit quilibet tot malorum sortes, si quod medicamentum ex opio prostat intrepidus ex cautâ manu hauserit: scio repugnatatos istos Machaones & intempestivis scrupulis oneraturos animum jam satis morbo debilem; revocet verò quivis æger sibi ad animum, ejusmodi Medicis ex cruciatibus ægrorum plus boni & commodi evenire (accipe dum dolet) quam ex legitimo opii usu, hinc facile credo illos abominari conatum meum, quo doceo aliam posse reperiri sanitatem, quam quæ vulgo venalis creditur; religiosè itaque servandum erit in posterum salutare medicamentum ex opio tanquam indubitatum deficientis naturæ auxilium, ne verè pronuntietur: Serò, sapiunt Phryges: Jam dötè de opii viribus scripsere authores clarissimi, præprimis Wedelius Excellentissimus, ut & Ettmüllerus celebris, variæ quoque prostant opii correctiones & modi præparandi, inter quos illum extollo, qui aqua fit simplici, utpote qui modulus optimus, quia certissimus; ad majorem dictorum dilucidationem discursum hunc finio sequenti historiâ.

Vir aliquando Illustris colicis ac nephriticis doloribus cum inflammatione testiculorum ac totali obstruktione urinæ laboravit, & jam per triduum omnia Medicorum consilia & auxilia sinè ullo levamine, plenis licet cyathis secundū methodum hausit; Hat alles gebraucht was die Medici nur ersinnen könnten. Tædet itaque Illustrem Virum tandem tot medicamentum frustra exhibitorum (utinam non nocuissent) urgente malo; sed ordinariorum Medicorum ope, (hinc inde enim illi, quoniam ibidem locorum Practici Clarissimi apud vulgus audiebant, alias ægros visitando sua fostra quærebant) & consilio destitutus ad me mittit & auxilium petit; accedo amicorum precibus motus, & invenio ægrum maximis in doloribus & anxietatibus, propino idcirco pulverem ex oculis can-

cancror. ppt. 3³ arcani duplicati Mynsicht. Et opii mei li-
quore simplici correcti gr. ij. externè autem cataplasma sim-
plex ex stercore caprillo c. floribus sambuc. & chamomillæ
ad scrotum imponi jubeo, utitur his tanto cum emolumen-
to ut statim dolor & cum hoc omnis ad partem affectam af-
fluxus & stagnatio humorum cessaret, urinæque fluxus re-
motâ crispaturâ fibrarum & meatuum liberior factus, & sic
dictus Vir Illustris altero die post noctem quietam ab omnibus
symptomatibus liberatus, postea paucis medicamentis intra pau-
corum dierum spatum curatus fuerit. Accedens altero ma-
ne Medicus prior, isque senior nil habens, quod objiceret,
fortè fortuna audit opium fuisse adhibitum, in hæc erupit
verba: O mein Herr Gesandter/ eine theure mit dem Opio er-
kaufste Gesundheit / ad quæ dictus æger subridens referebat;
Ich befindet mich aber sehr wohl/ Herr Doctor, und wolte nicht
um viel Geld die schon drey Tage gehabte Schmerzen noch leis-
hen; uti & revera haec tenus laute egit & in bona sanitate con-
stitutus, nuptias postea celebravit, & jam aliquot liberorum
felix parens audit, quem tunc temporis præsentes duo Medi-
ci desperatum sub tortura medicaminum relinquebant, illi-
que vitam & cum hæc facultatem sic dictam soboles procre-
andi prorsus denegabant, mordebant interim, ringebant,
& clanculum invidebant simplici hoc medicamine
recuperatam fuisse valetudinem.

Ma 669

ULB Halle
001 522 167

3

Sb,

1729.

TESTAMENTO DONATVS

Beroliniensi,

Med: Dog: & Practico

CHRISTOPH. ERNST. CONONE,

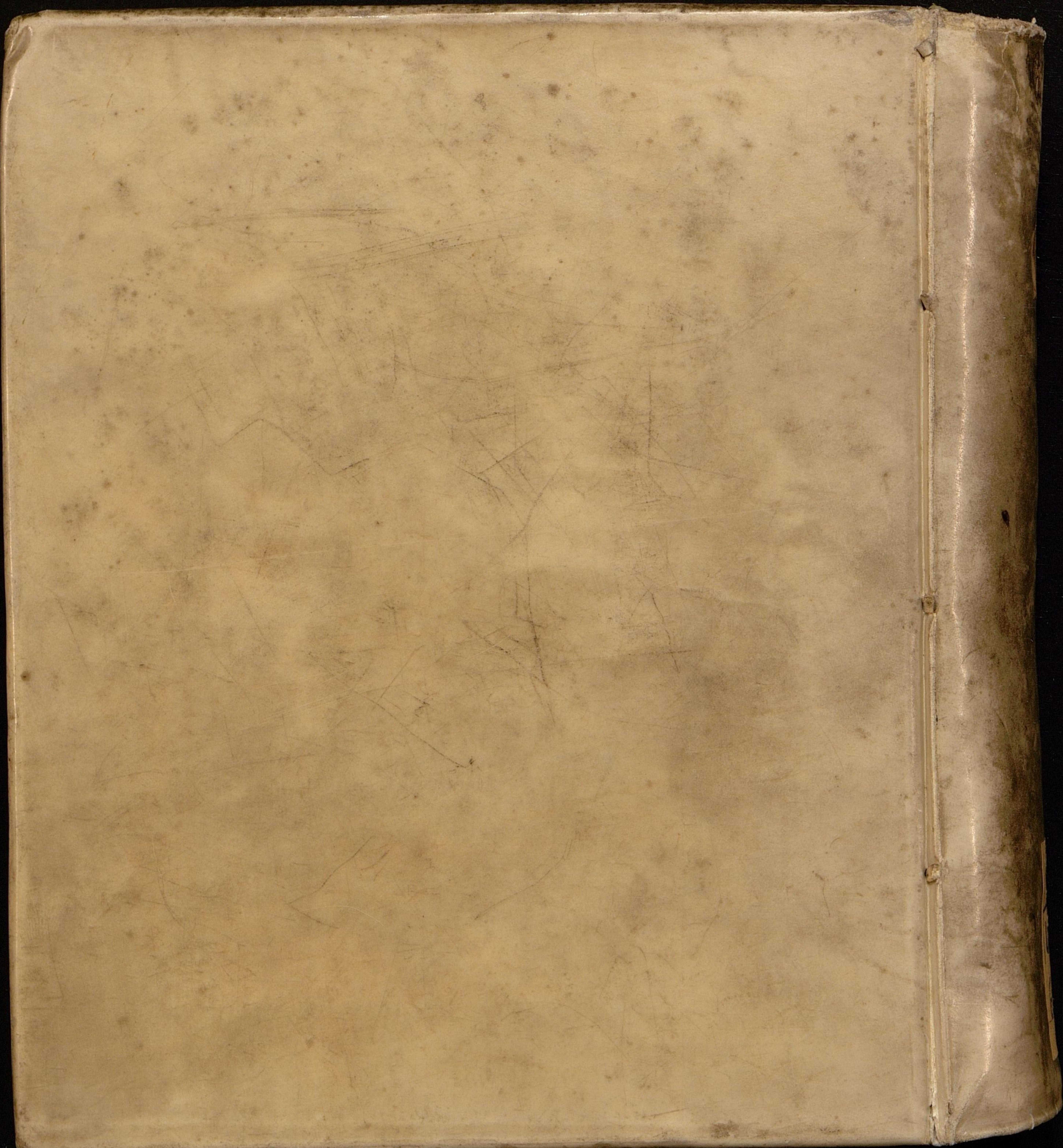
a

Bibliotheca Academicæ Halenii

Liber

V077

Farbkarte #13

VIRI MAGNIFICI
**D. THEODORI
CHRISTOPHORI
KRUGII,**
Confiliarii & Archiatri Electoralis
Brandenburgici
**OBSERVATIONUM CURIOSARUM
TRIGA.**

*NORIMBERGÆ,
ANNO MDCXCII.*

10

